

OPĚT VE ŠKOLE

1. září je pro děti školou povinné významným dnem. Jedni by si ještě užívali slastných dnů prázdnin, druzí se již tak týden před 1. zářím začínají na školu těšit. Nakupují s rodiči penály, nové tašky či školní batohy, obaly na sešity a nebo se prostě jen těší na své kamarády, ale i na paní učitelky, vychovatelky, asistentky, no prostě - těší se do školy.

Tentokrát to bylo ale opravdu trochu jiné. Protože i naše škola byla kvůli pandemii koronaviru delší čas uzavřená, žáci i pracovníci školy se na 1. září opravdu s radostí připravovali. Společně s panem starostou jsme přivítali do 1. ročníku 6 žáků, kteří dostali knihu, aby měli památku na tento pro ně významný den.

Vždyť žáky čekala řada aktivit, které v minulém školním roce musely být vynechány. Opět je čekaly plnohodnotné hodiny hudební výchovy a tělocviku. S radostí si všichni vyšlápli do areálu letního tábora pana Krause a co teprve tělesná výchova, kdy se mohli dosytosti vydovářet při míčových hrách.

Ale na žáky čekali nejen sportovní aktivity. Velmi zajímavé byly i projekty k výročí vzniku republiky a poznávání obce, ve které žijí a kde mají svoji školu. Vždyť o Svojšínu existuje spousta zajímavostí, které si v rámci výuky vyhledávali na internetu. A tak si žáci zjišťovali, kdo jsou zastupitelé obce, kdo je starostou, co je náplní jejich práce, jaký je rozpočet obce a další zajímavosti.

ZÁŘÍ

Prvňáčci se seznamují se svými spolužáky, učiteli, novým prostředím a především si zvykají na dodržování pravidel, která určuje školní řád. Nepsaným zvykem naší školy je „seznamovací výlet“, který žákům tyto první kroky usnadňuje. Tento školní rok jsme využili nabídky organizace MAS a vypůjčili jsme si netradiční sportovní pomůcky: koule na hru petang a luky a šípy (pro někoho úplně tabu).

Po zdolání cesty do tábora přišel čas se pořádně posilnit svačinou a tzv. dobít baterky. Velká zvědavost některým nedovolila ani svačinu dojíst.

Po skupinkách se všichni přesunuli na určená stanoviště, kde se seznámili s pravidly a dodržováním bezpečnosti. Největším „tahákem“ byla lukostřelba, kam se děti neustále vracely a pokoušely se trefit do připravených terčů. Petang nejvíce pobavil učitele, kteří hráli za povzbuzování dětí. Každý z nás si našel to, co ho nejvíc potěšilo, i když to u některých jedinců nebyl vždy jen sportovní zážitek. Zpáteční cesta rychle utekla, neboť si všichni měli o čem povídat.

Tak zase za rok

Dana Zemanová